

$\frac{\text{udbytte m. v.}}{\text{indkomst}}$ pr. 100 kr. aktiekap. m. v.	skat af $\frac{\text{udbytte m. v.}}{\text{indkomst}}$ pr. 100 kr. aktiekap. m. v.
Under 6 kr. ....	5 pct.
6 kr., men ikke over 8 kr. ....	0,30 kr. af 6 kr. — 10 pct. af resten
8 - , — — — 10 - .....	0,50 - - 8 - — 15 — - —
10 - , — — — 12 - .....	0,80 - - 10 - — 20 — - —
12 - , — — — 20 - .....	1,20 - - 12 - — 25 — - —
20 - , — — — 30 - .....	3,20 - - 20 - — 30 — - —
30 - , — — — 40 - .....	6,20 - - 30 - — 35 — - —
40 - , — — — 60 - .....	9,70 - - 40 - — 40 — - —
60 - , — — — 80 - .....	17,70 - - 60 - — 45 — - —
80 - , — — — 100 - .....	26,70 - - 80 - — 50 — - —
100 - og derover .....	36,70 - - 100 - — 60 — - —

Ved bestemmelsen af, hvad der ved skattens beregning efter foranstående skala skal tages i betragtning som selskabets aktiekapital, anvendes reglerne i § 1, nr. 3, stk. 2 og 3, i lov nr. 149 af 10. april 1922, jfr. § 12 i lovebekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955. Er aktiekapitalen i henhold til vedtagelse efter den 30. november 1939 forøget ved udstedelse af friaktier, skal denne kapitalforøgelse dog ikke medregnes til aktiekapitalen i denne forbindelse, men kommer kun i betragtning under de i stk. 3 indeholdte betingelser og i det sammesteds angivne omfang.

Overstiger et selskabs faste reserver ved regnskabsårets begyndelse 50 pct. af den aktiekapital, som i henhold til bestemmelserne i stk. 2 kommer i betragtning, forhøjes aktiekapitalen med halvdelen af det overskydende beløb ved beregningen af såvel udbytteraten som restraten. Har selskabet i henhold til vedtagelse efter den 30. november 1939 fra de faste reserver overført et beløb til aktiekapitalen ved udstedelse af friaktier, bliver det således overførte beløb i den heromhandlede henseende at sidestille med faste reserver.

Som faste reserver betragtes i denne forbindelse alene sådanne fonds, der hidrører fra den af selskabet ved dets virksomhed indtjente eller ved realisation af dets formuegenstande indvundne fortjeneste, og som gennem den således tilvejebragte forøgelse af selskabets kapital er bestemt til at tjene til sikkerhed mod fremtidige tab.

### § 7.

Udbytteraten beregnes direkte på grundlag af den i § 6, stk. 1, indeholdte skala

af de beløb, som i kalenderåret 1956 endeligt fastsættes som ordinært og ekstraordinært udbytte af aktiekapitalen, med tillæg af beløb, som i vedkommende regnskabsår henføres til en særlig udbyttereguleringskonto eller indgår i en til det følgende regnskabsår overført driftssaldo, samt af beløb, der for vedkommende regnskabsår udbetales som udbytte eller rente af udloddede reservefondsandele. Udbytterate beregnes dog ikke af følgende udlodninger:

- Udlodninger, der sker i form af friaktier eller reservefondsbeviser.
- Særskilt udlodning af en ved realisation af formuegenstande eller på anden måde indvunden fortjeneste, som efter sin art ikke er indkomstskattepligtig for selskabet. Fritagelsen gælder dog kun i det omfang, hvori den samlede udbetaling til aktionærerne overstiger selskabets skattepligtige indkomst for det pågældende regnskabsår. Er udlodningen taget fra en konto, som tillige omfatter henlæggelser af skattepligtig indkomst, gælder fritagelsen først, når der af den samlede henlæggelse er udloddet et beløb svarende til den henlagte skattepligtige indkomst.
- Udlodning som følge af selskabets endelige likvidation. Fritagelsen gælder dog kun med hensyn til udlodning af beløb, der har været medregnet ved selskabets ansættelse til indkomstskat for skatteåret 1955—56 eller tidligere skatteår.
- Udlodning af beløb, som hidrører fra en særlig udbyttereguleringskonto, eller som er overført som driftssaldo fra forrige regnskabsår.